

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนหลังที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน

3. คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มตำบลปายมาศ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านหนองโดน ประสาทวิทย์ โรงเรียนวัดหนองกระทุ่ม และโรงเรียนบ้านยาง "ศุภราชบุรีรังสรรค์" ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 ห้องเรียนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 125 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านยาง "ศุภราชบุรีรังสรรค์" อำเภอตำบลปายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 1 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินและลงความคิดเห็นในส่วนต่าง ๆ คือ จุดประสงค์การฝึกเสริมทักษะ เนื้อหา มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

2. แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสอดคล้อง ความถูกต้องและเหมาะสมของโครงสร้าง เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้ทดสอบกับนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ แบบทดสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีความยากอยู่ระหว่าง 0.26 – 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29 – 0.75 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ซึ่งหมายความว่าแบบสอบถามความพึงพอใจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้ E_1 / E_2

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่า Dependent Samples t-test

3. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ E.I.

4. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.67 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6568 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6568 คิดเป็นร้อยละ 65.68

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.67 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เฉลี่ยร้อยละ 80.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เฉลี่ยร้อยละ 80.67 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอน มีระบบและวิธีการที่เหมาะสม คือเริ่มต้นตั้งแต่ ศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครูวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ กำหนดสาระสำคัญ ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก ตลอดจนหลักพื้นฐานทางจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้แบบฝึกเสริมทักษะไม่ยากไม่ง่ายเกินไป แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ

ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ได้จัดกิจกรรมตาม กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา เน้นกระบวนการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งตรงกับเป้าหมายของการจัด กิจกรรมที่เน้นกระบวนการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามขั้นตอน การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 641) ได้อธิบายความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง แบบ ตัวอย่าง ปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ อีกทั้งสอดคล้องกับความคิด ของ คำรณ ส้อมในเมือง (2548 : 1) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกเสริมทักษะ คือ สื่อการเรียน การสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น อีกทั้ง สอดคล้องกับความคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 125) ได้แสดงแนวคิดว่าแบบฝึกเสริม ทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะของผู้เรียน และการฝึกแต่ละทักษะควรมีความแตกต่าง อย่างหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเร้าความสนใจให้ทำแบบฝึกหัด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันทนา การสะอาด (2547 : 68) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพค่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 อีกทั้งยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิภา มากมูลดี (2551 : 73) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกหัด ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลของการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/74.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริม ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึก เสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผ่านการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา พิจารณากลุ่ม ผู้เรียนแล้วจึงกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และสื่อที่ผู้วิจัยเลือกมาให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยเรียง

จากง่ายไปยาก ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนทุกคน นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเองฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีของนักวิชาการของ สลาวิน (Slavin, 1990 : 8) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือกันเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัว และศักยภาพในตนเองแก้ปัญหา ต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้ โดยสมาชิกในแต่ละกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกจะได้มีการพูดคุยกัน ช่วยเหลือกัน ผู้เรียนจะได้มีความรู้จากเพื่อน และสิ่งที่เป็นผลพลอยได้จากการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกประการหนึ่ง คือ การที่นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งแต่ละคนมีบทบาทสำคัญในความสำเร็จของกลุ่ม และเมื่อประสบความสำเร็จในการทำงานหรือการเข้าใจกับเนื้อหาวิชาแล้วจะเพิ่มความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองในชั้นเรียน นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือยังจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่นักเรียนได้พูดคุยกัน เป็นการช่วยให้นักเรียนและเพื่อนเข้าใจปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีของนักวิชาการของ ทิสนา แคมณี (2545 : 265-267) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอนซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้ ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายเป็นการทดสอบรวบรวมยอด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษมศรี ศุภสรณาคม (2546 : 110) ได้ศึกษาผลการสอนแบบร่วมมือ (STAD) กับการสอนตามคู่มือครู วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แผนการสอนแบบร่วมมือ (STAD) กับคู่มือครู แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา ม่วงอร่าม (2547 : 76) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและความคงทนในการเรียนผลการศึกษพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการเรียนแล้ว 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

3. คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6568 หมายถึง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 65.68 สูงกว่าเกณฑ์ของค่าดัชนีประสิทธิผลขั้นต่ำคือร้อยละ 50 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้มีการศึกษา หลักการ ทฤษฎี และจิตวิทยาในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เหมาะสมกับวัย ความสามารถของนักเรียน ได้รับความสนใจ ทำทาสความสามารถเป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่มีความหมายต่อผู้เรียน ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แล้วสรุปเป็นความคิดรวบยอด ฝึกจากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม เหมาะสมกับวัย คำนึงถึงประสบการณ์เดิม ผู้เรียนฝึกให้คิดได้เร็ว และสนุกสนาน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แบบฝึกเสริมทักษะเป็นขั้นตอนที่ฝึกจากง่ายไปหายาก นักเรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะได้นำหลักการสร้างที่คำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ เกิดความรู้ความชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2546 : 279) กล่าวว่า คำนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 157 - 159) กล่าวว่า คำนีประสิทธิผล หมายถึง วิธีการตรวจสอบคุณภาพของสื่อ เพื่อให้ทราบว่ามีสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีการสอนหรือนวัตกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยการนำสื่อที่พัฒนาขึ้นนั้น ไปทดลองกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับสื่อที่สร้างขึ้น แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิผล เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการให้ผลอย่างชัดเจน และแม่นยำจากการใช้สื่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2547 : 84) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .6338 หมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.38 และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิภา มากมูลดี (2551 : 73) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกหัดประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษาดัชนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเพื่อเปรียบเทียบการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาวาราชกิง พิทยานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คนผลของการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/74.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ค่าดัชนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.4370 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมี ความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 43.70

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 หมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุมาจากผู้เรียน ได้เรียนรู้ ร่วมกัน มีอิสระในการทำงานมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเกิดความพึง พอใจมากขึ้น ประกอบกับแผนพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจั ดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ ความรู้สามารถ ตลอดจนได้นำเสนอ ผลงานของตัวเอง ทำให้ทราบถึงผลคะแนนการพัฒนาของตนเอง ตลอดจนผู้วิจัยได้ให้ความสนใจ กับผู้เรียนทุกคน ให้คำชี้แนะและช่วยเหลือในกลุ่มหรือผู้ที่มีปัญหา สังเกตเห็นได้ว่าผู้เรียนมี ความสนใจ การร่วมกิจกรรม เกิดความสุขในขณะที่เรียน มีความขี้ขี้แฉ่แฉ่สนใจ สนุกสนานรื่นเริง มีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน และตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ดี นั่นแสดงว่า ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดนักการศึกษาของ เฮิร์ซเบิร์ก และคนอื่น ๆ (Herzberg and Others. 1959 : 113 - 115) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิด ความพึงพอใจในการทำงาน เช่น การได้รับการยอมรับนับถือ ความสำเร็จของงาน ความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงาน และ ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ในการทำงานที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสความก้าวหน้า และสอดคล้องกับแนวคิดนักการศึกษาของ มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 66-70) นักจิตวิทยาชาว อังกฤษ ได้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขึ้น จากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับ ที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัวผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่

ต้องการขึ้นมา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรัสรินทร์ เสนาธรรัฐพงศ์ (2551 : 72 – 73) ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยใช้นิ้วมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 08/08 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 16 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้นิ้วมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.39/87.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้นิ้วมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 78.39 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ออร์แลนโด (Orlando, 1992 : 2382-A) ได้วิจัยผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนิสิตปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 132 คน ใน วิทยาลัยชุมชน โดยมีนิสิต 4 ห้องเรียน โดยการเรียนรู้แบบปกติ เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทั้ง 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะมนโมติในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสิตที่เรียนแบบร่วมมือมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ และเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับยุคการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพตามความสามารถและความถนัดของตนเอง กิจกรรมตามแผนดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนนั้น ครูผู้สอนควรศึกษาลำดับขั้นตอนและคู่มือการใช้ให้เข้าใจ

2. ในกรณีที่ครูนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้พร้อมอีกทั้งควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครูควรให้ความสนใจนักเรียนอย่างใกล้ชิด และวางบทบาทของตนเอง เป็นผู้แนะนำแก่นักเรียน ไม่ใช่ผู้บอก รวมทั้งควรคำนึงว่าการทำกิจกรรมในใบงาน (ชิ้นงาน) ไม่ใช่การทดสอบ ดังนั้นเมื่อนักเรียนยังไม่บรรลุเป้าหมายของการทำกิจกรรม ครูผู้สอนอาจช่วยเหลือเป็นรายบุคคล จนกว่านักเรียนจะเกิดความรู้ความชำนาญในที่สุด

4. สำหรับครูผู้สอนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จำนวนชั่วโมงที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในทุกระดับชั้น เพื่อฝึกนักเรียนให้เกิดทักษะในทุกระดับชั้นและเกิดความรู้คงทน
2. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น เจตคติ ความสนใจ และความคงทนในการเรียนรู้
3. ควรสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ